

om, hvilke andre Statter der ſkulle erſtatte den Nedgang i Indtægter, ſom gaar ud over Krigskattens Beløb. Derfor har det ærede 2det Medlem for 6te Kredſ (Kammeſkov) og jeg ikke kunnet tage Del i denne Indſtilling, men anbefale derimod, at Flertallets Forſlag forkaſtes. I det Dieblif Flertallets Forſlag forkaſtes, havde vi ment, at da var det en Selvfølge, at Forſlaget blev viiſt tilbage til Udvalget. Af den ærede Formands Udtalelſe ved Mødets Begyndelſe ſer jeg, at vi deri have taget fejl, at Meningen maatte være den, at, naar Beſlutningen forkaſtedes, vi da blot forhandlede om Goldlovforſlaget her i Salen; Det havde jeg ikke ventet, jeg havde ment, at der var god Grund til efter Alt, hvad der var foregaaet i det andet Thing, at Udvalget kom til at forhandle om Sagen. Forreſten ſkal jeg for mit Vedkommende kun ſige, at jeg billiger i det Hele taget alle de Forandringer, der ere foretagne i Folkethinget, og hvem der har fulgt den Stilling, ſom den ærede 2den Landſttingsmand for 6te Kredſ (Kammeſkov) og jeg have indtaget ved de foregaaende Behandlinger, vil ogſaa vide, at vi have deltaget i en ſtor Del og de meſt betydningſfulde af de Forſlag, ſom nu ere fremkomne fra det andet Thing. Jeg ſkal alſaa anbefale, at man forkaſter Flertallets Forſlag til Beſlutning, og at Sagens Behandling forſættes.

Formanden: Jeg tror dog, at det er rigtig, at Indſtillingen fra Mindretallet er at opfatte, ſom jeg før berørte; det er meſt ſtemmende med Naturen af en eneſte Behandling. Jeg forſtaar iøvrigt meget vel, at det ikke har været Mindretallets Mening, og det, ſom det ærede Mindretal har tilſigtet, vilde ogſaa kunne naas, naar vi kom ſaa vidt, at detſ Indſtilling var den ſeirende, og naar ſaa det ærede Mindretal ſelv ſtrar fremſatte Forſlag om Standſning af eneſte Behandling og Sagens Tilbageviſning til Udvalget, ſaa at der er ingen formel Vanſkelighed i noget Tilfælde.

Broberg: Af hvad der foreligger, vil det høie Thing have ſet, at jeg er fuldt enig med Flertallet i den Betragtning, at det er ikke blot uheldigt, men ganſke viſt en Feil, naar Folkethinget har forandret ſaa væſentligt i § 44, men at jeg derimod er uenig med Flertallet med Henſyn til den overordentlig ſtore Betydning, det lægger i den foretagne Forandring. Jeg har i den Anledning tilladt mig at ſtille et Forſlag, der afviger fra Flertallets, og jeg ſkal tillade mig at motivere min Anſkuelse og dette mit

Forſlag. Jeg ſkal blot forudſtille den korte Bemærkning, at jeg deſværre ved Sygdom har været forhindret i perſonlig at være tilſtede i Udvalget, da denne Sag var til Forhandling der, ſaa at jeg ikke har haft Leilighed til mundtlig at kunne fremſætte mine Anſkuelser i Udvalget, men har maattet indſtrænke mig til at tilkjendegive diſſe i et kortfattet Brev. — Hvad det, efter hvad der forekommer mig, ſørjt og fremmeſt her kommer an paa, er, at danne ſig en klar og upartiſt Mening om det Stadium, hvori det foreliggende Lovforſlag nu er kommet, for derigjennem muligviſ at kunne finde Midler til at fremme det, og det er da en Selvfølge, at en ſaadan Mening maa være nødvendig for at kunne danne ſig en ſaſt Anſkuelse om den Stilling, ſom Landſtthinget har indtaget i det Enkelte ligeoverfor Folkethinget, og den Stilling, ſom Folkethinget atter har indtaget ligeoverfor Landſtthinget. Det er nu givet, at Landſtthinget, da denne Sag blev forelagt det, har behandlet den aldeles upaavirket af ſine egne Anſkuelser og — jeg kan ſige — i alt Væſentligt har fulgt den høitærede Finanzministers Anſkuelser, om der end paa enkelte Punkter har fundet Afvigelſer Sted, og navnlig har Landſtthinget fulgt den høitærede Finanzminister med Henſyn til hans Anſkuelse om Kompensationsſpørgsmaalet; ja, det er endog gaaet videre i ſaa Henſeende end han, thi han har ganſke viſt fra Begyndelſen af erklæret, at han ikke kunde gaa ind paa nogen væſentlig Medſættelſe af Indtægterne ved Goldlovforſlagets Forandring; men deri ligger dog, at han kunde gaa ind paa nogen Medſættelſe, medens det, Landſtthinget endnu har vedtaget, gaar videre, idet det endog giver Finanzkaſſen en ſtørre Indtægt end den, der oprindelig har været paataenkt. Naar man nu ſer hen til Folkethingets tidligere Stilling, er det jo en bekjendt Sag, at Folkethinget har oprindelig ſtaaet paa en Nedgang af 5—6 Mill. Kr. paa Goldloven uden derfor at ville give nogenſomhelſt Kompensation. Naar man ſer hen paa dette Standpunkt og ſammenligner det med det Forſlag, der nu er kommet fra Folkethinget, ſaa maa det indrømmes, at der paa dette Punkt fra Folkethingets Standpunkt er ſket en Indrømmelſe, thi medens det tidligere forlangte en Medſættelſe af 5—6 Mill. Kr. uden Kompensation, er det nu gaaet ind paa at ville give Kompensation for et Beløb af omtrent 2½ Mill. Kr. Jeg ſkal her aldeles ikke yttre mig om, hvorvidt denne Smødekommehed er tilſtrækkelig eller ikke, men ſkal kun konſtatere, at der er viſt Smødekommehed, medens det ſtaaer ſaſt, at der fra den anden Side, fra